

[Ritt Bjerregaard]

synes, at hr. Arne Melchior i sine sidste betragtninger fraveg det, der var hovedbegrundelsen, nemlig at der havde været et særligt hastværk. Det tolker jeg på den måde, at det skyldes, at hr. Arne Melchior selvfølgelig som deltager i udvalgsbehandlingen ved, at der ikke resterer noget, der ikke er besvaret. I stedet gik vi så over til en helt generel vurdering af lovforslaget, som CD også er medforslagsstillere til.

Derfor skal jeg for min del slutte med at sige, at dette drejer sig om en mulighed for at udføre den samme revision af Danmarks Radio og TV 2, som vi kan udføre på andre områder; det drejer sig ikke om andet.

Formanden:

Hr. Arne Melchior for en kort bemærkning.

Det bliver ikke en kort bemærkning; det bliver et indlæg i anden omgang.

Arne Melchior (CD):

Tak! Men jeg skal nok gøre det så kort som muligt, hr. formand.

Jeg vil nok sige, at når fru Ritt Bjerregaard siger, at jeg ikke i mit første 10-minutters-indlæg kom med et eneste argument, så må jeg sandelig tilbagevise dette. Jeg citerede bl.a. personer som professor Jørgen Henrik Petersen, direktør, tidligere Aktuelt- eller A-pressechefredaktør Flindt Pedersen, Mediekommisionens formand, Torben Krogh, og henvendelsen fra Journalistforbundet. Det er altså ting, der gør indtryk, og så hjælper det ikke, at fru Ritt Bjerregaard siger, at det er besvaret med, at det behøver man ikke at tage hensyn til, for det har de ikke ret i. Hos os har det vakt megen opmærksomhed og frygt for at gøre noget, der er galt.

Jeg stiller nu for anden gang i dag det spørgsmål: Hvad er det, der gør, at det haster? Selvfølgelig er der heller ingen mening i at trække noget ud bare for at få tiden til at gå. Det er der jo ikke tale om. Men det er i udvalget klart svaret mig, at det har ingen hastværk. Dog gennemfører man det fra første behandling til betænkningssagens afgivelse på 4 arbejdsdage. Jeg synes, at jeg er kommet med stærke argumenter. Jeg har ikke, som hr. Engell forsøgte at skyde mig i skoene, sagt, at ytringsfriheden på nogen måde er krænket, men når en erfaren mand som Torben Krogh, som jeg ved at stats-

ministeren har stor tillid til, eftersom han har udnævnt ham til formand for Mediekommisionen, siger, at dette klart er et skridt i den gale retning, og at det er yderst betænkeligt, så kunne det måske give selv statsrevisorerne anledning til at sige: Lad os nu tage et par måneder og tænke det igennem og drøfte det med flere.

Jeg kan også oplyse, at jeg til delegationen fra TV 2 stillede det spørgsmål, om de var bekendt med, hvordan man ser på det i Danmarks Radio. Så sagde de, at de selvfølgelig ikke kunne udtale sig på vegne af Danmarks Radio, men at de var bekendt med kollegialt, at man dér ser på samme måde på det. Så har man vel lov til, må jeg sige til hr. Kim Behnke, fru Ritt Bjerregaard og hr. Engell, selv om man har været forslagsstiller, at sige, at når der under behandlingen kommer sådanne alvorlige indsigelser og tvivl, og når man allerede ved førstebehandlingen er kommet med sin advarsel, sin femdobbelte advarsel imod at jasje det her igennem, så mener jeg ikke, at der kan være noget teater, som hr. Kim Behnke sagde, i det, eller at jeg holdt en usædvanlig tale. Det vil jeg da håbe; jeg går jo ikke herop for at holde sædvanlige taler.

Hr. Kim Behnke sagde i øvrigt, at der jo allerede er en lovgivning. Javel, men det er så kun et bevis på, at det ikke haster. Hvad er så hensigten med at gennemføre det i hast – og at der er en klar hensigt, kan vel ingen være i tvivl om. Man kommer jo ikke i en i forvejen overbelastet folketingssamling med sådan et forslag 10 hele dage – inklusive helligdage, herunder pinsen – før samlingen skal slutte, hvis ikke der er en bydende nødvendighed for det, og den bydende nødvendighed må vi ikke få at vide. Derfor siger jeg, at der er en slet skjult slet hensigt bag ved at gøre det på denne måde.

Jeg vil gentage, at der er mange, hvem dette lovforslag angår, som ikke har anelse om dets eksistens, og der er ingen som helst begrundelse givet for, at der er behov for at jage det igennem på denne måde. Hr. Kim Behnke kan da godt have ret i, at det burde være sagt noget før. Mit eget partis gruppeformand, hr. Peter Duetoft, har oplyst, at han, da han tilsluttede sig som medforslagsstiller, tog forbehold for, hvordan gruppen så på det, og at han ikke selv kendte det tilstrækkeligt og ikke havde haft tid til at sætte sig grundigt ind i det. Men når vi så